

ЧУВАТЕ , й не чу́ха * й віи чу́хте прýтчата на Сѣктела * Сѣкимъ
 комъто чу́ва , слóвото на цárството , ѹ не разъмáва , довáжда лука-
 вна , ѹ ѿграѓва есъканното въ сардцето нéгшво : твой є (коéто при пâ-
 та посъканното * ѹ на каминакъ посъканното , твой є , който чу́ва
 Слóвото , ѹ твътази та радостъ го прíема : * ѹ нѣма корянїв въ сеé-
 си , но приврёмененъ є . а нога ваде печаль илъ гонениe Зараай слóвото ,
 твътази са сокладнáва * ѹ посъканното въ трапыте твой є , който чу-
 ва слóвото , и грижата на тосъз вѣкъ , и (а) лестътâ на богоатството , оу-
 дава слóвото , и въз рóжда въба * ѹ посъканното на добра Зена , твой
 є който чу́ва слóвото и (го) разъмáва , коéто поистини вържда пры-
 носа , и строфа , єдното етo а дрѹгото шийсé а дрѹгото трїйс * Дрѹга
 прýтча ѹмъ предъ твъри , и думаше : Заприличаса цárството небесно
 на човекъ който посъка доброто съмѣ на нивата си * ѹ като спаáха
 човекъти , даде врагъ негшва . ѹ посъка кákлица въ житото , и
 шиde * ѹ когато порасти трава , и рóжда стóри , тогаси са гвйхай кák-
 лици . ѹ като додоха слугите на господаря , рѣкоха мъ : господине
 ни си ли посъвали добро съмѣ на нивата (твоя) ; ѹ дѣ поистинно има
 кákлицы * ѹ той(ѹмъ) рече : врагъ човекъти стóри твой . а слугите мъ рѣко-
 ха : щéши ли поистинно да идимъ да ги ѿпливимъ ; * ѹ той(ѹмъ) рече : не ,
 да не наáкакъ като скѣбите кákлиците , искѣбите (и) житото * Съставете
 да растатъ и двéте Зáедно до жéтвата , и въ времето на жéтвата речи
 на жетварите : соверите предъ кákлиците , и сваржете ги въ сиопы , та
 да ги ѿгоримъ : а житото соверите въ житнициата моя * Дрѹга прýтча
 ѹмъ предъ твъри , и думаше : прылично є цárството небесно на Зарното сина-
 пово , коéто Зѣ човекъ посъка го на нивата си * Коéто поистинно най малко
 є ѿ сицките семена : а нога порасте , по голамо (ѿ сицките) селенчѹцы
 є , и въба драво : колкото да дохолатъ фтичките небесните и да гнѣз-
 дятъ на клоните негшви * Дрѹга прýтча ѹмъ думаше : прылично є цár-